

814 Zdráva buď, nebes královno

transpozice -5

Úvod, , Závěr

Úvod

1. Zdrá - va buď, ne - bes Krá - lov - no, Ma - ri - a, pře - sva - tá Pan - no.
S an - dělem te - be zdra - ví - me, rů - žencem sva - tým sla - ví - me.
Ó, Matko Pá - ně pře - mi - lá, zdrá - vas, zdrá - vas, Ma - ri - a.

2. V tajemství prvním, radostném,
zvěstuje se nám spása všem
andělem, jenž tě pozdravil,
jméno tvé svaté oslavil.
Ó Matko Boží vznešená,
zdravas, zdravas, Maria.

4. Při třetím svatém tajemství
svět celý plesá radostí.
Těší se nebe, jása zem
nad narozeným Ježíšem.
Blažená Matko Kristova,
zdravas, zdravas, Maria.

3. V tajemství druhém srdce tvé
plesalo v slasti blažené:
Alžběta, k níž jsi spěchala,
žehnáním tebe vítala.
Ó Matko Páňě nadějná,
zdravas, zdravas, Maria.

5. Tajemství čtvrté hlásá nám,
jak synáčka jsi nesla v chrám.
Simeon s Annou jájali,
vždyť Spasitele poznali.
Ó Matko Páňě přecistá,
zdravas, zdravas, Maria.

6. Tajemství páté vzpomíná,
jak jsi ho v chrámě našla
uprostřed kněží učených
nad jeho slovem užaslých.
Ó Matko Páně blažená,
zdrávas, zdrávas, Maria.
8. Při sedmém svatém tajemství
trápíš se velkou bolestí.
Tvůj milý syn je bičován,
přemnoho snáší béd a ran.
Ó Matko Páně bolestná,
zdrávas, zdrávas, Maria.
10. Deváté mluví o hoři,
v něž se tvá duše ponoří,
když syn tvůj cestou na smrt již
potkává tebe, nese kříž.
Ó Matko Páně bolestná,
zdrávas, zdrávas, Maria.
12. Jedenácté nám hlásá zvěst,
že spása dokonána jest.
Kristus Pán slavně z mrtvých vstal,
tobě se, Matko, ukázal.
Zpívejme mu aleluja,
zdrávas, zdrávas, Maria.
14. Třinácté slaví onen den,
kdy ohni, větru podoben,
Duch svatý sestoupil z nebe,
na apoštoly, na tebe.
Zpívejme mu aleluja,
zdrávas, zdrávas, Maria.
16. Patnácté nejslavnější jest,
nejvyšší tobě vzdána čest.
Za Královnu tě nebeskou
Bůh korunoval láskou svou.
Královno nebes spanilá,
zdrávas, zdrávas, Maria.
7. V tajemství šestém Kristus Pán
od tebe, Matko, oplakán.
Naplněn smutkem velikým,
potí se potem krvavým.
Ó Matko Páně bolestná,
zdrávas, zdrávas, Maria.
9. V tajemství osmém proniká
tvé srdce bolest veliká.
Korunu z trní uvili,
na hlavu Kristu vsadili.
Ó Matko Páně bolestná,
zdrávas, zdrávas, Maria.
11. V desátém bolném tajemství
meč v srdci tvém se obrací,
na kříži když Pán Ježíš pní
a duši Otci poroučí.
Ó Matko Páně bolestná,
zdrávas, zdrávas, Maria.
13. V dvanáctém radost pro tebe:
Pán Ježíš vstoupil do nebe.
S Otcem, Duchem je v Trojici,
sám rozsoudí svět hřešící.
Raduj se, Matko přemilá,
zdrávas, zdrávas, Maria.
15. Tajemství růže čtrnácté
nás vede k svaté smrti tvé.
Pán Ježíš, syn tvůj, světů král,
na nebesa tě, Matko, vzal.
Raduj se, Panno vítězná,
zdrávas, zdrávas, Maria.
- Závěr*
17. Růžencem jsme tě slavili,
o lásku tvou jsme prosili.
Buď na zemi nám ochranou
a na věčnosti Královnou.
Ó Matko Páně přemilá,
zdrávas, zdrávas, Maria.

2. V ta-jemství pr - vém, ra - dost-ném, zvěs - tu-je se nám spá - sa všem

an - dělem, jenž tě po - zdra - vil, jmé - no tvé sva - té o - sla - vil.

Ó Matko Bo - ží vzne - še - ná, zdra - vas, zdra - vas, Ma - ri - a.

3. V ta-jemství dru-hém srd - ce tvé ple - sa-lo v slas - ti bla - že - né:

Al - žběta, k níž jsi spě - cha - la, že - hnáním te - be ví - ta - la.

Ó Matko Pá - ně na - děj - ná, zdra-vas, zdra-vas, Ma - ri - a.

4. Při třetím sva - tém ta - jem - ství svět ce - lý ple - sá ra - dos - tí.

Tě - ší se ne - be, já - sá zem nad na-ro-ze - ným Je - ží - šem.

Bla - že - ná Mat - ko Kris - to - va, zdrá - vas, zdrá - vas, Ma - ri - a.

5. Ta - jemství čtv - té hlá - sá nám, jak synáčka jsi ne - sla v chrám.

Si - me-on s An-nou já - sa - li, vždyť Spa-si - te - le po - zna - li.

Ó Matko Pá - ně pře - čis - tá, zdrá - vas, zdrá - vas, Ma - ri - a.

6. Ta - jemství pá - té vzpo - mí - ná, jak jsi ho v chrá - mě na - le - zla

u - prostřed kně - ží u - če - ných nad je - ho slo - vem u - žas - lých.

Ó Matko Pá - ně bla - že - ná, zdrá - vas, zdrá - vas, Ma - ri - a.

7. V ta-jemství šes-tém Kris-tus Pán od te-be, Mat-ko, o-pla-kán.

Na-plněn smutkem ve-li-kým, po-tí se po-tem kr-va-vým.

Ó Matko Pá-ně bo-lest-ná, zdrá-vas, zdrá-vas, Ma-ri-a.

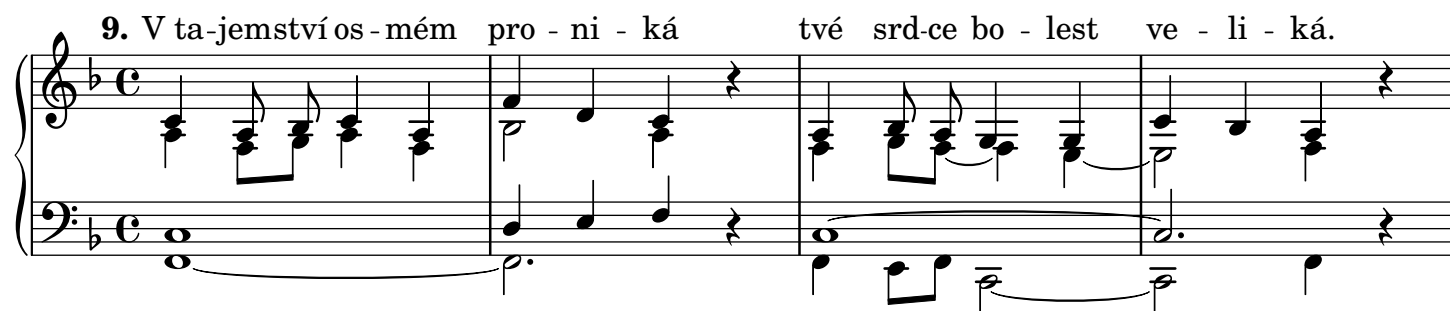

8. Při sedmém sva-tém ta - jem - ství trá - píš se vel - kou bo - les - tí.

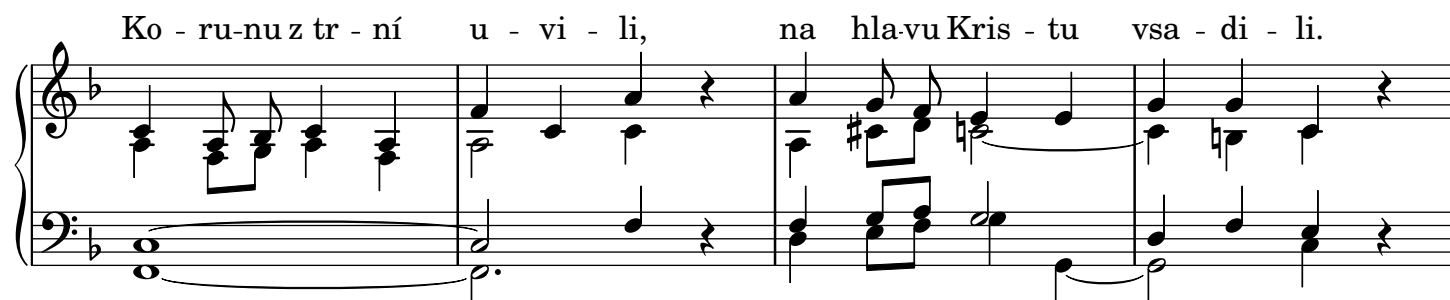
Tvůj mi-lý syn je bi - čo - ván, pře-mnoho sná - ší běd a ran.

Ó Matko Pá - ně bo - lest - ná, zdrá-vas, zdrá-vas, Ma - ri - a.

9. V ta-jemství os - mém pro - ni - ká tvé srd-ce bo - lest ve - li - ká.

Ko - ru-nu z tr - ní u - vi - li, na hla-vu Kris - tu vsa - di - li.

Ó Matko Pá - ně bo - lest - ná, zdrá-vas, zdrá-vas, Ma - ri - a.

10. De - vá - té mlu - ví o ho - ři, v něž se tvá du - še po - no - ří,

když syn tvůj ces - tou na smrt již pot - ká - vá te - be, ne - se kříž.

Ó Matko Pá - ně bo - lest - ná, zdrá - vas, zdrá - vas, Ma - ri - a.

11. V de - sá - tém bol - ném ta - jem - ství meč v srdci tvém se o - bra - cí,
na kří - ži když Pán Je - žíš pní a du - ši Ot - ci po - rou - čí.
Ó Matko Pá - ně bo - lest - ná, zdra - vas, zdra - vas, Ma - ri - a.

12. Je - de - nácté nám hlá - sá zvěst, že spá - sa do - ko - ná - na jest.

Kris - tus Pán slav - ně z mrtvých vstal, to - bě se, Mat - ko, u - ká - zal.

Zpí - vej - me mu a - le - lu - ja, zdrá - vas, zdrá - vas, Ma - ri - a.

13. V dvanáctém ra - dost pro te - be: Pán Je - žíš vstou - pil do ne - be.

S Ot - cem, Duchem je v Tro - ji - ci, sám rozsou - dí svět hře - ší - cí.

Ra - duj se, Mat - ko pře - mi - lá, zdrá - vas, zdrá - vas, Ma - ri - a.

14. Tři - nác - té sla - ví o - nen den, kdy oh - ni, vět - ru po - do - ben,

Duch sva - tý se - stou - pil z ne - be, na a - poš - to - ly, na te - be.

Zpí - vej - me mu a - le - lu - ja, zdrá - vas, zdrá - vas, Ma - ri - a.

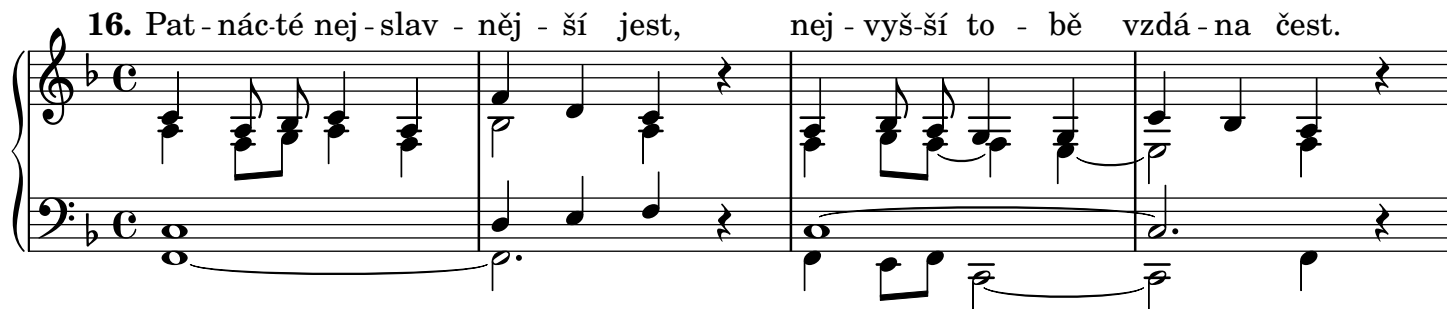
17. Rů - žencem jsme tě sla - vi - li, o lás - ku tvou jsme pro - si - li.

Buď na ze - mi nám o - chra - nou a na věčnos - ti Krá - lov - nou.

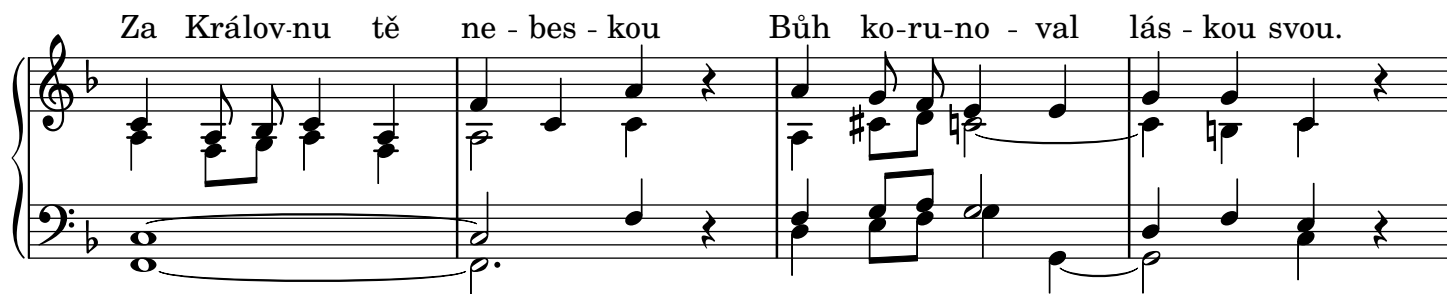
Ó Matko Pá - ně pře - mi - lá, zdra - vas, zdra - vas, Ma - ri - a.

16. Pat - nác - té nej - slav - něj - ší jest, nej - vyš - ší to - bě vzdá - na čest.

Za Králov - nu tě ne - bes - kou Bůh ko - ru - no - val lás - kou svou.

Krá - lov - no ne - bes spa - ni - lá, zdrá - vas, zdrá - vas, Ma - ri - a.

Závěr

17. Rů - žencem jsme tě sla - vi - li, o lás - ku tvou jsme pro - si - li.

Buď na ze - mi nám o - chra - nou a na věčnos - ti Krá - lov - nou.

Ó Matko Pá - ně pře - mi - lá, zdra - vas, zdra - vas, Ma - ri - a.